

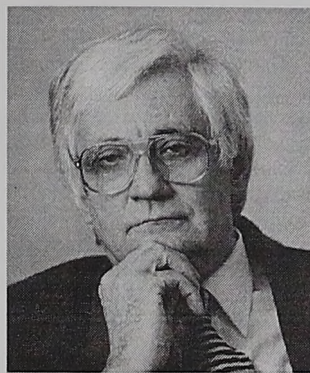
KÖZGAZDÁSZ

A BUDAPESTI KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

Ingyenes próbaszám

1998. december 14.

A lapindító

Így nevezik a szerkesztőségekben azt az értekezletet, amelyen kialakítják az éppen készülő számban a vezércikk, a publicisztika témáit és a lap további részeit. Ebben az interjúban nem erre az értekezletre utalunk a címmel: a lapindító ezúttal dr. PALÁNKAI TIBOR rektor, aki néhány év szünet után elindítja, ismét útjára bocsátja a KÖZGAZDÁSZ-t.

– Ön hallgatóként dolgozott a KÖZGAZDÁSZ szerkesztőségében az ötvenes évek végén, majd már professzor volt itt az egyetemen, amikor a lap 1996-ban – időlegesen ugyan – beszüntette működését. Hogyan emlékszik vissza erre a két eseményre?

– Nemcsak szívesebben, de jobban is emlékszem a negyven évvel ezelőtti történetekre, amikor második- vagy harmad-

éves koromban előbb a KÖZGAZDÁSZ terjesztését szerveztem, utóbb elkezdtem cikkeket írni, majd később a szerkesztőség belső köreihez tartoztam. Igazi diáklap volt ekkor a KÖZGAZDÁSZ, színesen tájékoztató, diákhumorral (időnként diákhumorból) élő újság.

A negyven év során a lap helyzete és színvonala sokszor és sokat változott. Ugyan voltak hullámvölgyek is, de egyes időszakokban kiváló egyéniségek jóvoltából a lap virágzott. Gondolok olyan személyiségekre, mint Avar János, Farkasházy Tivadar és mások is, akik később a magyar médiának jeles és meghatározó személyiségei lettek. A körülmények is sokat változtak.

– Két esztendővel a forradalom leverése után nyilván nem lehetett mindent „humorba pácolni.”

– Nem bizony. Ezek kritikus évek voltak. Emlékszem arra az esetre, amikor az egyik lapszámot betiltották az egyik évfolyamtársam ideológiailag vitatható novellája miatt. De később könnyebb és szabadabb évek következtek. Nem hiszem, hogy a megszépítő messzeség mondatja velem, de a lapot meghatározó gondolkodás mindig ügyelt arra, hogy a lap színvonala ne sérüljön, s talán az egyetemre általában jellemző bizonyos szuverenitás okán, módunk volt egyfajta intellektuális önállóságra is.

– Visszatérve az első kérdésre: a KÖZGAZDÁSZ megjelenését néhány évig szüneteltették. Miért?

– Mint mondtam, erről keveset tudok; az előző rektor döntése volt ez, amit elsősorban anyagi okok motiváltak.

– Akkor beszéljünk arról, hogy miért érezte most mégis fontosnak az egyetem vezetése az újrakezdést.

– Ne vegyék sem dicsőretnéket (hiszen ez még csak az új lap próbaszáma), sem ijesztgetésnek (hiszen ez még csak az új lap próbaszáma), de az egyetemen belül szintén általános az a vélemény, hogy szükség van egy szellemileg gazdag, az egyetemi közvéleményt alakító, formáló, a mélyebb tájékozódást segítő, vitára, párbeszédre lehetővé adó újságra. Szándékosan nem mondtam az információ szót, mert bár erre is szükség van, de ma már nem ez a legfontosabb. Hiszen e-mail-en az elsőleges információkat gyorsan és biztosan el tudjuk juttatni az érintettekhez. Ennek ellenére ez a tájékoztató szerep azért továbbra is vár a lapra, mert még sokáig egymás mellett él a nyomtatott és az elektronikus sajtó.

– Rektor úr bő egy éve vezeti az egyetemet. Milyen ambíciókkal kezdte megbízatását, és mit tervez a következő két és fél esztendőre?

– Szerencsésnek mondhatom magam, mert egy lezárult reform körülményei között vettem át a rektorságot. Nem voltak, nem is lehettek reformambícióim, hiszen nem volt ilyenmire szükség, inkább az újítások eredményeinek a konszolidálása kell, hogy következzen. Most az én megítélésem és az én törekvéseim szerint a minőség van a hangsúly. Talán nem túlzás kijelenteni, hogy a BKE a szakterületén Közép-Európa legnívósabb egyeteme és Európában is magasan jegyzik. Ezt igazolta az is, hogy bennünket vettek fel elsőként a régióból a CEMS-be, az Európai

Menedzser Iskolák Szövetségébe. Van tehát mire építeni. Fontos az is a hallgatók szempontjából, hogy tovább tudjunk nyitni a nagy, színvonalas külföldi társintézmények felé, hiszen az oktatók zöme már a hetvenes-nyolcvanas években eljutott külföldi nyelvtanulásra, és megtanult sok olyat, amit később itthon hasznosíthatott. Most a diákokon a sor. Az a távlati cél, hogy aki diplomát kap ezen az egyetemen, azok közül egyre többen tölthessenek el, és el is töltsenek legalább fél évet külföldön, megismerve az ottani egyetemet, az országot, a népszellemi kultúráját. Emellett itthon is igyekszünk a főbb világnyelveken növekvő számú kurzust biztosítani. Most még sajnos nem tartunk itt, de remélem, hogy nem sokára eljutunk ide. Az ez irányba vezető út fontos állomása, hogy az egyetemen a jó ideje elérhető angol nyelvű tanegységek mellett most már német és francia kurzusok is egyre nagyobb számban vehetők fel. Ez külföldi vendégprofesszorok, vendégoktatók ittlétét jelenti, valamint előadásokat, szemináriumokat és természetesen vizsgákat az illetők anyanyelvén. A cél, röviden: európai egyetemét csinálni.

– Említette, hogy a minőségre kívánja a hangsúlyt helyezni, mit ért ez alatt pontosabban?

– Úgy gondolom, hogy komplex dologról van szó. A felsőoktatás egésze így egyetemünk is az utóbbi időben többirányú kihívásokkal találja magát szemben. A kihívások egy része „globális” és mindnyájunknak szembe kell néznie velük. A legújabb információ és kommunikációs technika a következő évtizedekben várhatóan radikálisabb változásokat hoz majd a felsőoktatásban, mint a korábbi évszázadokban történt. Az Internet és az

Minden megvan?

Köszöntjük az Olvasót és reméljük, hogy együtt örül velünk az új lap – a régi-új lap, a néhány évig szünetelt és most újraindult KÖZGAZDÁSZ megjelenése alkalmából.

Van ennek a lapnak már mindene: elődeink által megszerzett jó hírneve, szerkesztője nem is egy, van szerkesztőségi helyisége, nagyon szép, Dunára néző és központi fekvésű szoba, elmegy előtte mindenki, aki csak beér az egyetemre. Lesz ennek a lapnak szinte mindene, komoly ígéret, szándék, elhatározás van rá: számítógépe, faxa, fénymásolója, az új idő szellemét idézve és lesznek íróasztalai, kéziratpapírja, tolla, ceruzája, hegyezője és radírja a régi idő szellemében, hogy ne csak úgy tűnhessen el egy cikk a számítógépből holmi vírus vagy miegyéb okán, mint az manapság divik az üres lesz a képernyő, tompán fénylő és villogó, hanem úgy is eltűnhessen egy cikk, hogy ráömlik a töltőtoll-tinta, és lesz minden kék, esetleg zöld, netán fekete.

Ezzel tehát reményben is volnánk: a lap ennek a (próba)számának az elkészítésével beindult, a munka megkezdődött, minden megvan, jöhet a folytatás. Minden megvan. Ami pedig hátravan, az igazán csekélységnek tűnhet, mégis a legfontosabb: az író és az olvasó. Kérünk, ha ezt a néhány sort elolvastad, maradj velünk, olvasd el ezt a néhány oldalt is, majd a következő lapszámokat a jövő fényében, februárban, márciusban és így tovább. És akár tetszett, akár nem tetszett (különösen ez utóbbi esetben) ragadj tollat, ülj a számítógép mellé, írd nekünk, velünk vagy ellenünk. Ha lesznek fróink, ha lesznek olvasóink, akkor olyan nagy baj már nem is lehet.

A szerkesztőség

új technikák érinteni fogják a tananyagokat, módszereket és új típusú kapcsolatok lesznek szükségessé. Ehhez beruházásokra van szükség, és aki nem tart lépést, kiszorul az ilyen együttműködésből. Másrészt, az oktatási piac is globálisá válik. Mint említettem erre mi korán igyekeztünk belépni. Az ISC, az angol nyelvű iskolánk jól működik, s megfelelő piacpolitikával növelhetjük jelenlétünket ezen a világméretű piacon.

A piaci kihívások a hazai terepen is egyre élesebbek. A BKE egyeduralma a felsőfokú közgazdasági képzésben már régen megszűnt. Az utóbbi időben a folyamat különösen felgyorsult. Nemcsak több magánfőiskola kezdte el a működését – főként a „menedzser” képzésben –, hanem szinte valamennyi vidéki állami egyetem is létrejött vagy létrejövöben vannak közgazdasági szakok és karok. Legutóbbi példa Szeged lehetne, de ismertek a Budapesti Műszaki Egyetem törekvései is Gazdaságtudományi Kar létrehozására. S nem is beszéljek arról a szinte tömeges akkreditációs dömping-igényről, amely a határterületeken igyekszik

foiskolai vagy egyetemi szakokat létrehozni, megint csak a „menedzser” képzés irányában. Tanárképző vagy műszaki felsőfokú intézmények jelennek meg a Magyar Akkreditációs Bizottságnál szinte naponta a „kulturmenedzser”, az „innovációs menedzser” vagy a „műszaki menedzser” szakok ötletével. Ez természetesen azt jelenti, hogy egyre kiéleztebb versenykörnyezetben kell tevékenykednünk és számos vonatkozásban újra kell gondolnunk az Egyetem funkcióit. S ez a minőségi irányba való elmozdulást feltételezi, hiszen fizikailag is hiányoznak mára további mennyiségű bővüléstől. A mintegy 900 fős évfolyammal már bőven túlléptük az oktatási helyiség-kapacitásaink határait, s a további bővülés (sőt a jelenlegi létszám tartása sem) nem képzelhető el kapacitásfejlesztés nélkül. Ennek a finanszírozhatósága nagyrészt korlátozott.

Másrészt, az új piaci helyzetben az egyetemen komparatív előnyünk a minőség.

(Folytatás a 2. oldalon)

Magyarország egyetemei, egyesüljétek!

A felsőoktatási integráció nehézségei

A magyarországi felsőoktatási intézmények rendszerváltás utáni kaotikus állapota kivánt rendet vágni a kormányzat a törvény szigorával. Az új felsőoktatási törvény kimondja: a jövőben csak az intézmény kaphat egyetemi rangot, amely a három tudományterület közül legalább kettőt oktat. Az integráció több mint tíz éves folyamata 1998 végére érkezett abba a stádiumba, amikor az intézményeknek nyíltan színt kellett vallaniuk: engedelmesen fejet hajtanak a bürokrácia kényszerítő ereje előtt, vagy dacosan őrzik függetlenségüket. A közgazdász természetesen a vég nélkülinek tűnő szappanoperának a BKE-t érintő fejezeteire volt kíváncsi.

Az első csók

A kérdés körüljárásakor a legutóbbi integrációs szavazás (1998. október 26.) eredményeit vettük alapul. Szándékunk az volt, hogy egy az integrációt helyeslő, és egy elutasító szavazat képviselőjének véleményét ütköztetjük, gondolván: az egyesülés elvetése a belső erőviszonyok alakulásának köszönhető. Amint az alábbi véleményekből is kiderül, a kérdés sokkal szövevényesebb annál, semhogy egyszerű házon belüli csatározásnak véljük. A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem integrációs tapogatózása először a Duna túloldalára, a Műszaki Egyetem felé indult – tudtuk meg Hámori Balázs rektorhelyettestől. E változat egyhangú elutasításának tulajdonképpen két fő oka volt. Az egyik az, hogy hamar nyilvánva-

lóvá vált: a közgazdászok többsége szíve mélyén nem igazán szerette volna a két teljesen eltérő oktatási anyagú egyetemet közös vezetés alá helyezni. A szubjektív okokon túl a praktikus kérdések tárgyalása során az is bizonyítást nyert, hogy a két egyetem oktatási kultúrája, szerkezete, működésének jellegzetességei meglehetősen távol állnak egymástól. Hámori Balázs szavaival élve az ottani struktúra a poroszos hagyományok nyomain túl a szocialista gazdaság ágazati tagozódásának az elveiből is mindmáig megőrzött valamennyit, szemben a modern „engineering school”-ok szakmai struktúrájával. A Közgáz oktatóinak és hallgatóinak jó része úgy érezte, hogy komoly áldozatokkal és veszteségekkel járhat számukra az egyesülés. Többek között az egyetemnek esetleg fel kellett volna adnia alapvetően kutató jellegét, hiszen tömegoktatást kellett volna vállalnia (a memóhallgatók közgazdasági képzését), ráadásul úgy, hogy ezzel a saját végzős hallgatóinak támaszt versenyt a munkaerőpiacon.

Kormányzati mézesmadzag

A legutóbbi házassági kísérlet az ELTE és a BKE között az udvarlástól egészen az eljegyzésig jutott. Hogy mégsem lett háromnapos lakodalom, és örömmünnepe az a közgáz függetlenségét kívánók nem szavazatán múlott. Hámori rektorhelyettes szerint ez az egyesülés sem lett volna minden

(folytatás a 2. oldalon)

Közgázról a kormányba

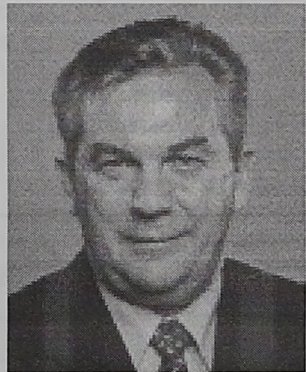
Nevét rengetegen ismerték a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen. Itt tanult, majd az egyetem tanára és szakkollektívumi vezetője lett, élete nagy részét itt töltötte. A májusi választások után az egész ország megismerhette, a harmadik szabadon választott magyar kormány tagjaként. A Közgázról a munkahelyén kereste fel a Közgáz talán legismertebb képviselőjét, dr. CHIKANATTILA gazdasági minisztert.

– Hogyan emlékszik közgázos diákéveire?

– A terv-matematika szak hallgatójaként meglehetősen izolált közegben éltem, tekintetbe véve, hogy ez akkoriban meglehetősen speciális tudományterület volt az egyetemen. A legkorszerűbb ismeranyagot kaptuk szakterületünkön belül, ugyanakkor a gazdasági tananyagban például még a diszkontáltság sem igen jutottunk el. A többi szaktól külön tartott órák, az aktív sportolás, no meg a még kevésbé élénk egyetemi közélet miatt az egyetemen nem voltam túlságosan aktív. Igaz ugyan, hogy a Veres Pálné utcai kollégiumban éltem – itt azért zajlott az élet –, de a mára virágzó szakmai és diák-közéleti „műhelyek” csak a hatvanas évek végén indultak útjukra, diákéveimben még nem léteztek ilyen kezdeményezések.

– Ön még az 1968-as gazdasági mechanizmus-váltás előtt diplomázott. Voltak olyan tárgyak, amelyeket később nem kellett újra megismernie?

– Valóban, a régi tervgazdasági modellel nem sokat tudunk kezdeni a reform után. Szinte minden téren új dolgokat kellett megtanulnom. Közgázdaságtanról

csak Mátyas Antal elméleti történet előadásain hallottunk. Használhatónak bizonyult sok matematikai és számítástechnikai ismeret – így például a Meszén György által oktatott matematikai statisztika. 1968-ban az lpargazdaságtan Tanszék tanársegédje lettem. A hatvanas évek végétől megújult az egyetemi közélet, és a diákság is reflektált a 68-as történésekre. Újbaloldali vonulatok jelentek, ezekkel én is szimpatizáltam: a „szabályozott piacgazdaság” és a „decentralizált szocializmus” modelleji használhatónak tünnek számunkra. Szabó Kálmán, az akkori rektor, úgy vélem, kitűnően megragadta a kor nyújtotta lehetőségeket. Például az ő idejében kerültek be hallgatók az Egyetemi Tanácsba, valamint ő teremtette meg az Egyesült Államokbeli Ford Ösztöndíj elnyerésének lehetőségét a közgazdászok számára. Magam is részesültem ebből.

– Ebben az időben alakult a Rajk-kollektívum is, melynek Ön a mai

napig igazgatója. Ha jól tudom a Közgazdasági Egyetemen a rendszerváltás előtt, már 1988-ban új szelek fújtak.

– A reformok már 1985-ben elkezdődtek. Csáki Csaba és Zalai Ernő nyugati mintára megkezdtek az egyetem átszervezését. Az első ilyen új évfolyam viszont csak 1988-ban indult el. Üzleti tevékenységek oktatásával is kezdtünk foglalkozni. Ennek a bizottságnak a vezetésével engem bíztak meg. Így tagja lettem a kilenc tagú csúcsbizottságnak is.

– Kijelenthetjük, hogy a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem az ország és a régió legkiemelkedőbb felsőfokú oktatási intézménye?

– Nem szerencsés felsőfokot, túlzó fokot használni. Szakmailag, nemzetközi elismertség tekintetében biztosan egyike a legnívósabbaknak. Más versenytárs nem igazán akad, talán csak a Varsói Közgazdasági Egyetem. A mi egyetemünkön egyedülálló élnéssel működik a hallgatói közélet, és a magyarországi intézmények között a Közgáz az első között változtatott működési struktúráján. Ezeket a tényeket figyelembe véve nyugodtan a legjobbak közé sorolhatjuk a Közgáz.

– Mit gondol az Közgáz integrációs politikájáról? Jót tesz nekünk, ha tagozódunk, vagy esetleg rossz?

– A kérdés nem egyszerűsíthető le igenre vagy nemre. A kormányrendelettel az a problémám, hogy nem látok mögöttem valós felsőoktatási koncepciót. Képtelenség tartom, hogy minden felsőoktatási egység ugyanazon szervezőelv szerint

tagozódjon. Figyelembe kell venni a strukturális és regionális különbségeket is, a „fűnyíról” alkalmazása nem a legszerencsés próbalokoz, főleg ha a Közgáz veszem alapul.

– Mit tehet az egyetem?

– A vezetőket arra biztatom, hogy alakítsák ki az egyetem világos álláspontját, és ezt az álláspontot markánsan képviseljék. A Művelődési Minisztérium nem „fáfejű” szervezet. Párbeszédet kell folytatni, és a belső ellentéteket le kell gyűrni. Én úgy látom, hogy a határozatban a szak-egyetemi működés lehetősége is benne rejlik, éppúgy mint a Budapesti Universitasba olvadás is. A Világbank hitelígértetét pedig valós szerepe szerint értékeljük. Ez nem ajándék pénz, hanem visszafizetendő kölcsön. Ezt nem szabad elfelejteni.

– Mi a véleménye a Közgázról, mit üzen az újrainduló lapnak?

– A Közgáz az ötvenes években országosan keresett orgánium volt. Az egyetemi politikában súlya volt annak, ami itt megjelent, de az országos politikai fórumokon és az államigazgatásban is olvasták a Közgáz. Abban az időben persze nem volt ilyen széles sajtópiaca, a Közgáz tudott olyan írásokat közzélni, amelyek a professzionális újságok szerkesztői számára is az újdonság erejével hatottak. Ma már nem lehet, és nem is kell ilyen szerepet betöltenie. Információ, ha szükséges, ellentmondania kell. A legfontosabbnak közélet-gerjesztő szerepét tartom. Bizom benne, hogy többször nem kell újraindítani, mert sohasem fog megszűnni.

(gosztonyi-papp)

A lapindító

(folytatás az első oldalról)

Egyelőre még mi rendelkezünk a közgazdasági felsőoktatás elitjének nagy részével, igazság szerint a versenytársaink sem „élnének meg” a BKE oktatóinak közreműködése nélkül. Külön kérdés, hogy jó taktika-e a versenyt saját magunknak támasztani, amiből ráadásul számos rendezetlen probléma is adódik.

- Hogyan lehet ezt a „komparatív előnyt” kihasználni?

- Azt hiszem, hogy a minőség hangsúlyozása és ezen keresztül az előnyeink érvényesítése függ az oktatás tárgystruktúrájától és a tananyagok, valamint az oktatás színvonalától egyaránt. A következő években a figyelmünket erre kell irányítanunk. Azt mondtam, hogy szerencsénkre nincs szükségünk reformokra. Ugyanakkor aligha kerülhetjük el, hogy ne gondoljuk át szervezetünket és egész képzésünk struktúráját. Át kellene tekintenünk tananyagaink korszerűségét és színvonalát, a képzési szintek és a szakosításunk egymásra épültségét és ki kell alakítani a minőségbiztosítás belső elveit és szervezetét.

- Milyen szervezeti változtatásokra gondolt?

- Az integráció kapcsán is felmerült, hogy meg kellene erősíteni karaink önállóságát és a reformok tapasztalatai alapján tisztázni kívánatos profilját. Ilyen stratégiai munka a Gazdálkodási Karon elindult, de azt szeretném, ha a másik két karon is megtörténne. Erre az integráció híján éppen a fentiek tükrében még inkább szükség van.

- Mi a helyzet az Egyetem integrációjával?

- Az Egyetem — mint ismeretes — az elmúlt két évben két integrációs pályázatot nyújtott be az ELTE-vel közösen, amit nem fogadtak el, és visszaadtak átdolgozásra. A harmadik fordulóra 1998. október 31-ig kellett volna az átdolgozást el-

készíteni, aminek a beadását, a BKE Egyetemi Tanácsa 1998. október 26-i ülésén lezavazta. Az Egyetemen a közvélemény nagy része az önállóságot preferálja.

- Mivel magyarázható ez a hirtelen elutasítás?

- Az Egyetemet az integrációs pályázat benyújtásában alapvetően két tényező motiválta. Az egyik a felsőoktatási törvényből folyó integrációs kényszer, a másik pedig a fejlesztési források megszerzésének a reménye, hiszen ezek a korábbi kormányzat politikája alapján csak az integrációval nyíltak volna meg. Hogy október 26-án azokat, akik a pályázat el- len szavaztak, mi motiválta, nehéz lenne megmondani. Nyilván a megfontolások eltérőek voltak. Minden esetre tény, hogy az integráció célszerűségét illetően mindvégig komoly fenntartások fogalmazódtak meg, s ebben magam sem voltam kivétel. A felsőoktatási törvény azon megengedő kitétele, hogy az integrációra akkor kerülhet sor, ha abból, „számottevő szakmai és pénzügyi előnyök származnak”, nyilvánvaló volt, hogy nehezen teljesíthető követelmény. Ez a pályázatunk kidolgozása során is egyértelművé vált, hogy ilyen „számottevő előnyök” egyszerűen nem léteznek, s nem is tudunk ilyeneket prezentálni. Nem is volt meglepő, hogy az elbírálás során az elutasításnál olyan komolytalan és hajánál fogva elő- ranciajált érvekre kényszerültek, hogy hiányzik részünkről az igazi „integrációs szándék”. Fel sem merült, hogy a koncepcióval van baj. Ugyanakkor többünkét vezethessünk be a Közgazdasági Egyetemen. Lehetővé tette például, hogy egy hallgató-társunkat bevállassuk az egyetemi tanácsba. Méghozzá tükös szavazással. Ez a 68-as reform szellemével kvadrált, és a Közgazdaszban ezt a programot körbe lehetett jární, méghozzá a KISZ mellőzésével. Szinte a többpártrendszer próbálhattuk ki a magunk körén belül.

- Melyek a legújabb fejlemények?

- Az utóbbi hónapokban több szempontból is új helyzet alakult ki, ami nyilván többeket is motivált véleményük kialakításában. Az egyik nagy valószínűség szerint az volt, hogy az új oktatási kor-

mányzat racionálisabban fogja az integráció kérdését megközelíteni. Ez minde- nek előtt az integrációs célok ésszerűbb megfogalmazásában érhető tetten. Másrészt, a magyar felsőoktatásban teljessé vált a konszenzus arról, hogy a több tudományterületiség követelményét egyszerűen el kell törölni, mert tarthatatlan. A különös körülmények között született kényszerítő paragrafus, egy szemantikai bűvészműtánnal — miszerint az univerzítás, mint „mindenség” nem vonatkozhat az „egyesre” —, az egyetemek fogalmát igazából középkori elvek alapján igyekezett definiálni, s figyelmen kívül hagyta, hogy az egyetemeket ma már más paraméterek mentén határozzák meg. Másik szemantikai csavarral, az „univerzításnak” lehet olyan megközelítése is, hogy az adott területen a tudás teljességét adja, mert nyilvánvaló, hogy a középkori polihisztorsággal ma már nem lehet mit kezdeni. Minden esetre sokan reményét érzik annak, hogy eltűnik az irracionális törvényi kényszer. S valószínűleg a döntésben sokakat motivált, hogy bizonytalan- lanná váltak azok a világbanki források, amelyekből az integrációs fejlesztések finanszírozását lehetne várni. Pedig aligha vitatható, hogy ezek nélkül a források nélkül nemcsak nincs az integrációnak értelme, hanem nem is lehet kivitelezni. Ilyen vonatkozásban már csak adalékokat képeztek azok a kormányzati jelzések, hogy az integrációt huzáros rohammal, akár ezeknek a forrásoknak a híján is végig kell vinni.

Úgy hiszem, hogy a BKE elég erős egyetem ahhoz, hogy a saját lábán is megáll- jon, s sokan érzik úgy, hogy a fenti törek- véseit önállósága mellett sokkal jobban képes megvalósítani. Ez nem jelent, sőt nem is jelenthet elzárkózást. A fejlesztési forrásokat természetesen ahhoz, hogy korszerű egyetem maradjon -integráció- val vagy integráció nélkül — nem nélkülözheti. Az ET alapvetően a szervezeti be- olvasztásra mondott nemet egyértelműen. A többi a következő hetekben meg- látjuk.

Bátki Mihály

Magyarország egyetemei egyesüljete!

(folytatás az első oldalról)

szempontból megfelelő megoldás, ő mégis igennel szavazott. Véleménye szerint ez erkölcsi kötelessége volt, hiszen az egyetem egyik vezetőjeként — a jogi hely- zetnek és a felsőoktatási kormányzat tö- rekvéseinek ismeretében — úgy érezte, nem teheti meg, hogy elutasítja a javaslatot. A mindenkori kormányzatok — legalábbis eddig — meglehetősen sajátosan viselked- tek integrációs ügyekben. Egyrésztől for- szítottak egy nem igazán testre szabott és végiggondolt, „hozott mintákra” támasz- kodó egyesülési folyamatot, másrésztől e kormányzat elképzelést az intézmények tanácsainak szavaztatása által próbálták megvalósítani. Vagyis úgy, mintha az egyetemek és főiskolák maguk kívánák az egyesülést, jelenlegi létük feladását, új keretek kialakítását. Belekényszerítve magukat az előírt egyetlen uniformisba, függetlenül attól, hogy kicsi-e vagy nagyok, hogy gyengébbek-e vagy erősebbek, hogy helyi, regionális vagy nemzeti, sőt nemzetközi elismertséget kivívott intéz- mények-e. A dolgot vonzóbbá teendő, kormányzati oldalról általában még azt is hozzátették: „ha megfelelően szavaztok, akkor adunk annyi pénzt, hogy tudjatok rendesen működni és fejleszteni”. Ezt a mézesmadzagot — a Világbank hitelének az ígéretét — folyamatosan húzogatták a pénzügyi területeken lévő intézmények orra előtt. Az állami hivatali gépezet öszvér megoldást talált ki, és azóta folyamato- san csodálkozik, hogy az természetlen.

Szeretlek is meg nem is

Az ELTE hosszú távon sok tekintetben jó partner lehetne. Az együttműködés célszerű volna — formális egyesülés nél- kül is — elkezdni mindazokon a terüle- teken, ahol az hasznosnak látszik és a köl- csönös egyetértés kialakul, vagy annak lehetősége fennáll — véli Hátori Balázs. Eddigi tárgyalásaink is simábbak voltak, mint a Műegyetemmel korábban. Vázol- tunk például egy olyan megoldást, mely szerint az ELTE-n tanított „fiatalabb” tá- rsadalomtudományok (politológia, szoci- ológia) tanszékei, intézetei és a mi egye-

temünk hasonló szakirányú tanszékei a Köz- gáz Alkalmazott Társadalomtudomá- nyok karának gesztorálása mellett új struk- túrában kapcsolódnának össze.

A BKE általános vélemény szerint tudomá- nyterületének élenjáró intézménye, nem csupán az országban, hanem a közép- kelet európai régióban is. Hátori véle- mény szerint az egyetem vezető professzori kara semmiképpen sem érzi úgy, hogy nekik kellene demonstrálnia a Köz- gáz erőtlenségét, és úgy tennie, mintha elfo- gadná, hogy a felülről erőltetett, ráadásul bizonytalan értékeket hordozó integráci- óval feltétlenül jobbá válna, mint anélkül. Ez nem igazán felel meg a valóságnak sem tudományos, sem oktatási szempont- ból.

Az integrációnak ott, ahol ez ésszerű, ter- mészetes úton kellene megvalósulnia. Az órárend közös tervezése például, s így az áthallgatások lehetőségének biztosítása, a közös PhD. programok megvalósítása jogi kényszer nélkül is lehetséges lesz a közeljövőben. A hallgatói jóléti, kulturá- lis és sportlétesítmények közös haszno- sítása és fejlesztése is reális cél lehet. Per- sze a folyamat így biztosan hosszabbá válna, mint azt az azonnali integráció hí- véi szeretnék, de minőségileg összeha- sonlíthatatlanul eredményesebbé is — összegezte véleményét Hátori Balázs.

A NEM képviselője

Zalai Ernő, a Matematikai Köz- gáz- daságtan és Ökonometriai Tanszék veze- tője a sok nemmel szavazó egyike volt. Szavazatom nem az egyetem vezetése el- leni bizalmatlansági voks, nem az ELTE elleni támadás, nem az integráció alap- gondolatának merev elutasítása — közölte. A szavazat annak a gondolatnak a kifeje- zése, mely szerint a BKE másra predesti- nálta a felsőoktatásban és a közgazdász- képzésben, mint amire kényszeríteni akarják. A magyar felsőoktatásban egyedülként a Köz- gáz már 1988-ban megkezdte tan- tatóinak és oktatási struktúrájának reform- ját. Zalai szerint ezzel tulajdonképpen az egyetlen olyan egyetem lett, amely bizto- sítani tudja a minőségi közgazdasági kép- zést, és képes fenntartani a hagyományo- san magas magyar kutatási színvonalat.

NÉMETH MIKLÓS, volt miniszterelnök

újság volt. Két okból. Egyrészt azért, mert Szabó Kálmán, a reformprogram hangoz- tatója elérte, hogy előreszaladhassunk és kísérleti alapon demokratikus módszere- ket vezethessünk be a Közgazdasági Egyetemen. Lehetővé tette például, hogy egy hallgató-társunkat bevállassuk az egyetemi tanácsba. Méghozzá tükös szavazással. Ez a 68-as reform szellemével kvadrált, és a Közgazdaszban ezt a progra- mot körbe lehetett jární, méghozzá a KISZ mellőzésével. Szinte a többpártrendszer próbálhattuk ki a magunk körén belül.

Másrészt pedig azért volt érdekes kiadvány a Közgazdász, mert jóllehet a

párt megkövetelte- mozgalmi zsargon- nelve- az „irányvonal” követését, mégis megjelentek olyan cikkek, amelyeket min- denki izgatottan tárgyalt a zsi- bongóban. A hallgatók szellemi fórumnak tekintet- ték a lapot és az új szám a megjelenése után rögtön elfogyott. Érdemes volt meg- venni. Magunkénak éreztük.

Meleg szívvel gondolok vissza a Közgazdászra. Sokan ott próbáltgatták a szárnyaikat és azután ismert újságírók lettek, nem csak Kékesi Katalin vagy Kozma Judit, de Farkasházy Tivadar is. Sok szerencsét az új Közgazdász!

Sárközi Máttyás

A nemzetközi helyzet fokozódik

A Köz- gáz francia kapcsolata

A Köz- gáz ma Magyarország egyik legnépszerűbb és legnagyobb presztízsű egyeteme. Ez köszönhető magas színvonalú oktatásának, világhírű kutatómunkájának éppúgy, mint hallgatói tehetségének és szorgalmának. Hogy ez a tekintély a világpiacon is megteremtődjék az egyetemnek fel kell vennie, és ápolnia kell a kapcsolatot külföldi intéz- ményekkel. A nemzetközi kétoldalú együttműködéseknek az a lényeg- gük, hogy a résztvevők mindegyike jól jár. A hallgatók nyelvet gyako- rolnak, megismernek más szemléletű oktatási módszereket, az egyete- mek az új kutatási eredményeket és más értékes információkat cserél- hetnek.

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem egészen a közel- múltig túlnyomórészt angolszász és német egyetemekkel állt kapcsolat- ban. Az erősödő francia gazdasági jelenlét azonban szükségessé tette a tudományos kapcsolatok kiterjesztését is. Ez az igény természetesen mindkét fél részéről megvolt, így sem elvi, sem gyakorlati akadály nem lehetett a szerződések megkötésének.

Amint azt Forgács Csaba nemzetközi igazgatótól megtudtuk idén a Lyon III. és a Sorbonne III. egyetemekkel egyeztek meg közép- és hosszútávú kooperációról. A kétoldalú kontraktusok alapja az úgyne- vezett keretmegállapodás, amely elvileg az oktatás teljes spektrumát

lefed. Ez magába foglalja a tanár- és diákcsereket, az ösztöndíjasok cseréjét, közös szemináriumok és konferenciák rendezését, kutatási együttműködést, és az információcserét. Az, hogy ezekből mi való- sul meg a gyakorlatban, azt mindig az adott év pénzügyi lehetőségei szabják meg. „Az egyetemeknek elengedhetetlen tevékenységi terü- lete a nemzetközi kapcsolatok építése és folyamatos ápolása” — mondta Forgács Csaba. Szakmailag óriási hátrányt jelent kimaradni Európából és a világ szellemi vérkeringéséből. Magyarország európai integrációs folyamatának is fontos része, hogy a felsőoktatási intéz- mények az együttműködési hálózatba belépjenek, illetve azok kiala- kításában részt vegyenek. A nemzetközi igazgató véleménye szerint ezeknek a kapcsolatoknak köszönhetően a BKE-t már Nyugat-Eu- rópában és az Egyesült Államokban is magasan jegyzik. Ennek jó példája, hogy a külföldre látogató hallgatókról eddig még negatív értékelés sohasem érkezett, sőt rendre a legmagasabban kvalifikál- tak közé sorolják a Köz- gázosokat.

Magyar Miklós, a Francia Tanszék dékánja a két új kapcsolatról elmondta, hogy azok előterében a diák- és tanármobilitás áll, és ezek mellé szerveznek közös konferenciákat, jelentetnek meg kiadvá- nyokat. Az Université Jean Moulin Lyon III. és az Université de la

Sorbonne Nouvelle Paris III. egyetemekkel általában vagy közös Socrates-program keretében oldják meg a finanszírozást, vagy a kül- földi partner anyagi segítségével. A francia fél nyelvi képzést biztosít a magyar hallgatók számára, és jelentősen hozzájárul az idelátogató pro- fesszorok utazási költségeihez.

A Sorbonne-nal igazán szorosra szeretnénk fűzni kapcsolatunkat — említette a dékán — ezért a már említett cserék mellett kölcsönösen segítséget nyújtunk a közgazdasági szaknyelv oktatásában, és közös távoktatási programot is kidolgoztunk. A hallgatók jellemzően négy hónapos részképzésen, az oktatók néhány hetes továbbképzésen vesz- nek részt. Átlagosan 3-4 diákot tudnak kiküldeni évente, akiknek ko- rábban egy szakmai bizottság előtt kell bizonyítaniuk szakmai ráter- mettségüket és magas szintű nyelvtudásukat. A francia fél a posztgra- duális képzésre helyezi a nagyobb hangsúlyt (ötödévesek figyelem!), egy éves doktori előképzési, és három éves doktori képzési ösztöndíja- kat hirdettek meg.

A külföldön szerzett nyelvtudás és szakmai tapasztalat eredménye- ként a hazatérő hallgatók munkaerő-piaci értéke rendkívül magas. El- helyezkedésük a versenyszférában gyakorlatilag 100 százalékos. Eb- ből nem csupán ők, hanem az egész közgazdász szakma, közvetve pedig az egész társadalom profitálhat. A Köz- gáz nemzetközi presztízsé- nek emeléséhez pedig feltétlenül hozzájárul, hogy olyan szakemberek kerülnek ki az egyetemről, akik megszerzett tudásukat már egy más kultúrkörnyezetben is próbára tehetik.

Petit

Mátyás király cigány volt!

A Közgáz Vizuális Brigád első egészestés filmje a moziban (csak egyben)

Mottó

„Ugyan ki állítaná, hogy cigány volt Mátyás király, csak mert úgy csatangolt az országban szanaszét, mint a Bogdán Laci. Szeretett csatangolni, mi van abban, attól még ő a Győzedelmes, Mátyás az Igazságos. Na, de a király fia, az tényleg cigánygyerek volt - nem hiszitek? Kérdezősköd-jetek Püspökladányban, talán még rebesgetik a régi történetet. Mert az igen régen történt, ki tudná annyi mérhetetlen sok időt mind visszagon-dolni - talán csak Jakab, a vén fuvaros, bár akkoriban ő se lehetett, csak egy mitugrász kiskölyök. De azért látta még Csulánót, a király apósát...”

(Részlet Kárpáti Péter Országalma c. művéből)

A sztori

Csenyete faluban, napjainkban, valahol a Zemplénben, a Bábolnai TV két világmegváltó munkatársa (szerkesztő-riporter és kameramann) Csulánót, a híres-hírhedt lótolvaj nyomába ered. Autóstoppal jutnak el a helyszínre. A helybeliek semmit sem tudnak az öreg cigány kilétéről (a KVB amatőrfilmsből profivá öregedett duója spontán interjú keretében szólaltatja meg a meglepett falusiakat /szigorúan remegő kézikamera!). Azaz egyik portán találkoznak egy naplopóval, akinek Janó (*Badár Sándor* - /Szőke András-rajongók előnyben!/) a neve. Ő mindent tud, és mindent el is mesél. A fiúk úgy döntenek: egy életük, egy haláluk, ők bizony filmet csinálnak a történetből. Amolyan *Életveszélybenes* (RTL), *Életben maradtakos* (TV2) izgalmas történetmesélőset. Ahogy azt kell. Janó annyira beleéli magát Csulánót szerepébe, hogy nyomban ellop egy lovat a szomszéd faluból. Rajtacsípi őket (mert ugye az a másik két béna asszisztál a tettehez), majd nem sokkal később a helyi börtönben találják a testüket. (Előtte mesebeli epizód a halacszkával, aki a nyugodt helyet és az ágybáreggelit ezúton biztosítja számukra /ld. a részletet a 9. jelenetből /állatvédőknek nem ajánlott képek!) De sebjai. Ugyanis Janó elmeséli, hogy Csulánóhoz, akít még ő is személyesen ismert, harmadnapra, a börtönben illusztris látogató érkezett: maga **Mátyás király**...

Intermission (Á la recherche du Gyalog Galopp)

Na itt van az a pillanat, amikor elszabadul a pokol. A krónikás is majd fejéhez kapott kínjában (hogy mást ne mondjak...). Ettől kezdve már csak élvezője és nem kritikusa leszek a látottaknak. A dramaturgiai csavar(gás)tól beindulva végig azon gondolkodtam, vajon hogyan fogadták a november 7-én a Negyedik Volt Közgázos Est vendégei e bölcsész-súlyú opuszt? Aztán meg azon, hogy milyen klassz igazi filmes nyersanyagra dolgozni, ha találunk hozzá elég támogatót. Sőt még azt sem felejtettem el, hogy meg ne számoljam a Művész Mozi nézőseregét. Nagy jóindulattal félház (kb. 20 fő), heti két előadásnál a legkisebb teremben. Szomorú. A sok tege-rentúli szeméttel az Országalma maximum a februári filmszemle-bemutatót versenyezhetett. Akkor ugyanis a Korda (Corvin) foci-pálya nagyságú vászonnán is vetítették. Arra az alkalomra érdemes egészestés movie-t eskábálni.

Vissza a sárba

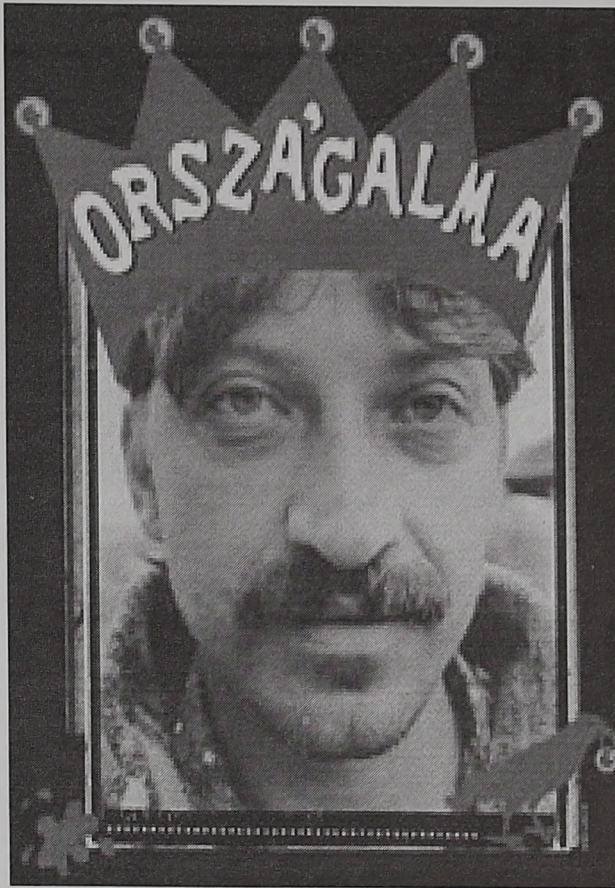
A börtönigazgató (Gyabronka József- gyerekkorunk Móka Mikije /PestiEst plágium/) egy feltétellel engedni ki a gonosz-tevőket. Ha tervezett filmjükben, amely Csulánót és Mátyás király találkozásától szól majd, ő játszhatja az Igazságost. Bábolnai cimboráink ráállnak. A faluban betonutat építenek a pesti színészek busza számára (szakadt mikrobusz), majd megjelennek a profik. *Székely B. Miklós, Marozsán Erika és Nagy Mari* magukat és a Csulánó családát alakítják. Mari elkéri a cigányasszony egyetlen ruháját, majd kezdődhet a vérprofizmus, ami nem vádolható azzal, hogy brutális intellektualizmusba torkollana (Inkább elkezdődik a „Kajj el, ha tudsz” játék. Ismeritek? Na, üljetek be a moziba és homo ludens-i magányotokban újra átélhetitek az érzést!).

Ami kiderül a filmben, az maximum a Nap. No elég. Fel kell hagynom a pusztán marketing célú megközelítésekkel, melyek a szürkeállományomban fogócskáznak. Inkább elgondolkozom a meséről. Ugyanis kiderül: nem biztos, hogy úgy volt minden, ahogy a fiúk filmjükben elképzelték. Valójában egy pesti lakásban kell keresnünk a megoldást. Lakájával, könyveivel közt, tipikus tudós-otthonban él az ősz hajú Hunyadi úr, a Felséges (*Herskó János* rendező, aki Lars von Trier egyik filmjében is felbukkant már tőlünk északabbra...), úgy bizony. Koronája is van. Komolyzenét hallgat. Kidobhatja a tévéseket, akik egy régi fényképpel riogatják. Ő szerepel rajta, s szakasztott úgy néz ki, mint Janó.

Janó eközben a börtönigazgató Fordjával a fővárosba szökik. Egy Mátyásról szóló dokumentumfilm után mindenki felismeri. Idős néni át is adja neki a helyét az üres villamoson. A sörért sem kell fizetnie, és ingyen pónilovagoltatja a környék kiscsávóit a hozzácsapódott fiatal művésznővel (akit a börtönigazgató a forgatás alatt nem tudott a szénapadlásra cipelni, hogy megszentelje).

Komolyra fordítva

A vége természetesen hepiend. A statáriális bíróság halálra ítéli Janót, a kivégzőosztag elé véletlenül odakerül az operatőr is. A golyók célt tévesztenek (ők is tévován bolyonganak ebben az east-european neurotic világban...) Mátyás király pedig felfedi Janó kilétét. Ő a törvénytelen fia: Hunyadi Janó (sic!). Enyhe frieska társadalmunk fehérszemű hangos

rétegenek. Olyan kényes ez a téma, igaz. Pedig vannak magyar állampolgárok, akik az ilyen zempléni falvak nagy többségét betöltik. Ott vegetálnak a végeken (ugye szociológusok?). A politikusok rájuk is nyájasan mosolyognak négyévenként (ugye politológusok?). Most meg itt ez a két agyament volt Közgázos, és anélkül, hogy siránkozó beállítással vinnék nyersanyagra a honi romos roma-állapotokat, száz percig jót röhögnek magunkon. Ott Csenyétén, és itt a sok hülye budapestin.

Nyugtató végsorok

Bocsánat ezért az Ulysses-szégyenítő gondolatfolyamért (meg kell erősíteni a gátakat!), de a céloom a felhergelés volt. Az, hogy miután elolvastad a cikket, gondosan kétrét hajtsd régen várt Közgázszodát, majd laza csuklómozdulatokkal papírcsákót hajtogass belőle, a fejedre húzd és egy összecsukható kempingszékkal elindulj a legközelebbi videotéka felé. Ott elég, ha türelmesen megvárod, míg az Országalma kereskedelmi forgalomba kerül és stilszerűen örökre megdermedsz, mint Leonardo di Caprio a Titanicban.

Kellemet Lenke

ORSZÁGALMA (színes magyar, 100 perc)

Írta: Kárpáti Péter-Pálos György (rendező-operatőr)

Társrendező: Czabán György. Gyártó: KVB, Duna Műhely

Molnár Ferenc: Szervezkedés

Egyetemi ifjú: Most pedig szervezkedni fogunk.

A másik: Igazad van. Szervezkedés a fő.

Az egyik: Látom, hogy a hatalmunk nagy. Senkinek se jut eszébe bennünket okos módon visszavezérelni kedves könyveinkhez, s az egész felsőbbség hallgatóság elismeri, hogy mostani szerepünk az igazi.

A másik: Valóban.

Az egyik: Úgy látszik, mindenki belátta, hogy nem születtünk tanulásra, hanem arra, hogy uralkodjunk és intézkedjünk. Hát uralkodni fogunk.

A másik: De még hogy.

Az egyik: Meg fogjuk alakítani a „Vigyázz Magyarországra, első magyar általános közéletbíró és ellenőrző egyesületet”.

A másik: Kurucz Pista lesz az elnök.

Az egyik: Jó.

A másik: Pótvizsgay lesz a titkár.

Az egyik: Jó.

A másik: Én leszek a pénztáros.

Az egyik (habozás után): Jó.

A másik: És most mond tovább.

Az egyik: Az egyesület ugyanazt fogja csinálni, amit eddig mi csináltunk. Ellenőrzést gyakorol. – Képzőművészeti zsűrije a képek magyarsága, erkölcsössége, jósága és ára felett ítélik; színügyi bizottsága a színdarabokat veszi cenzurára alá; végrehajtó szakosztálya megakadályozza a nekünk nem tetsző darabok előadását; kultusz-alosztálya határozni fog arról, hogy mely felekezetek száműzendők az országból; sajtószakosztálya nyilatkozatokkal fogja bejárni a szerkesztőségeket; jogügyi szakosztálya elkészíti a rendőri ítéletek ellen való fellebbezéseket; párbajszakosztálya verekszik stb., stb. Szóval mindenütt és mindenben mi parancsolunk, mi rendelkezünk, mi ellenőrzünk és mi mondunk ítéletet.

A másik: Én leszek a pénztáros.

Az egyik: Ezt már mondtad. Mi fogjuk megtisztítani ezt az országot a bevándorlóktól és mi tartjuk vissza a kivándorlókat. Mi adunk kenyeret az Alföldnek és munkát Budapestnek. Mi állunk a határra az eloláhosodást megakadályozni és mi hoz-

A film egyik jelentének forgatókönyv részlete:

„9. Mezőn, patak mellett

9/a. (film)

A ló lelegszik a parton,

Badár-Csulánót ül a mezőn..

9/c. (videó)

A mezőn folydogáló patakából,

mellől előtűnik Badár.

BADÁR Na, szóval kergették a

Csulánót, aztán kimászott...

(kiköpi a vizet) És akkor

meg történt az igazi

szemszédett csoda, kérem

szépen...

REKEDT HANG Segítségééé!

9/d. (film)

Badár körül néz, nem lát senkit.

(A Riporter játssza a

“vékonyka” hangot...)

REKEDT HANG Csulánót,

megfulladok! Segítségééé!

Badár-Csulánót körbenéz,

keresgél. Talál a zsebében egy

törpeharcsát. Vagy egy kis gömb

akváriumot egy aranyhallal.

Odahajol a halhoz.

BADÁR Te beszélsz, halacska?

HARCSA-Riporter (közeli) Nem

vagyok halacska. Én vagyok a

vizek királynője. Dobj vissza

Csulánót, nem bánod meg,

teljesítem három kívánságodat!

(videó)

BADÁR Csak hármát?

TÖRPEHARCSA Siess,

megfulladok!... Mit kívánok?

BADÁR Egész nap heverésszek egy

csöndes szobában!

TÖRPEHARCSA Első kívánság!

BADÁR Meg azt kívánom, hogy...

TÖRPEHARCSA Hogy?

BADÁR Hogy... hogy ágyikóba

hozzák a reggelit! Meg az

ebédet! Meg a vacsorát!

TÖRPEHARCSA Második kívánság!

BADÁR Meg azt kívánom,

hogy... hogy...

TÖRPEHARCSA Megfulladok!

BADÁR Ne zavarj! Azt,

hogy... hogy... hogy

TÖRPEHARCSA Siess!

BADÁR Hogy... hogy...

TÖRPEHARCSA Egy ruhát?

BADÁR Jó. Ruhát!

TÖRPEHARCSA Ruhát!

BADÁR Várj, nem! Nem

azt... hanem -

TÖRPEHARCSA Hehehe. Harmadik

kívánság!

BADÁR Éljen boldogul, halacska!

(visszadobja)

Királynőcske.

Hehehe. Ússzál!

Lubickoljál!”

zuk vissza Bécsből a magyar műkincseket.

A másik: Én leszek a pénztáros.

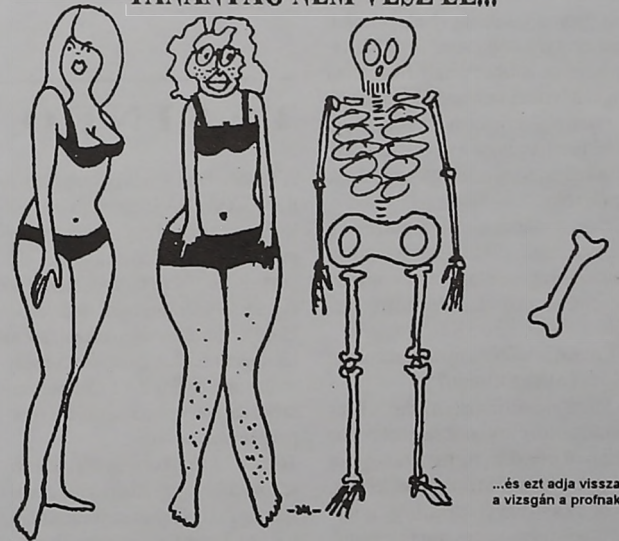
Az egyik: Mi csináljuk meg a szociális reformokat, mi állítjuk lábra a nyomorgó képzőművészetet és irodalmat; mi harcolunk a felekezeti türelmetlenség és a primadonna-kultusz ellen.

A másik: Én leszek a pénztáros.

Az egyik (nagy hévvel):

Mi üldözzük ki innen a bűnt és a nyomorúságot, mi hozunk ide fehér kenyeret, mi ültetjük el a béke pálmáját és a magyarosodás tulipánját, mi énekeljük el a testvériség szoltárjait, a nemzeti erő indulóját és a nemes munka szimfóniáját, ami pedig azt illeti, hogy ki lesz a pénztáros, hát én leszek a pénztáros.

TANANYAG NEM VÉSZ EL...

Így képzeli a prof...

Így írja le a jegyzetben...

Így látja a diák...

...és ezt adja vissza a vizsgán a profnak.

Halász Géza (ma a BKE Aula Kiadójának irodalmi vezetője és multimédiát oktat a Közgázon) karikatúrái évtizedeken át folyamatosan jelen voltak a KÖZGAZDÁSZ oldalain

SPORT

Egy lány két hajóban Beszélgetés a Közgáz vezérevezősével

KULIFAI KRISZTINA IV. évfolyamos hallgató, a Danubius NHE evezős szakosztályának versenyzője, a tavalyi „Jó tanuló, jó sportoló” cím győztese. Legjobb eredményei: junior VB. ezüst- és bronzérem, felnőtt VB. 9. helyezés (kétpárevezős számban), és „természetesen” többszörös országos bajnok.

– 1988 óta evezek versenyszerűen, korábban úszó voltam. Tulajdonképpen gyermekkoromtól kezdve folyamatosan sportolok, így természetesen az életem részévé vált. Megszoktam a korai ébredéseket, az esti tanulást és azt is, hogy sok mindentől le kell mondanom, ha igazán komoly eredményeket szeretnék elérni. A gimnáziumban könnyen össze tudtam egyeztetni a tanulást az edzésekkal. A testnevelő tanárom nagyon szerette ezt a sportágat, ezért többször is elengedett az óráról, hogy néhány délelőtti edzésre elmehessek. Délutánonként minden nap tréningeztünk, és utána jöhetett a leckeírás meg a tanulás. Így tehát már felkészülten érkeztem az egyetemre, megszoktam a kettős terhelést.

– Miért választottad az úszás helyett éppen az evezést?

– Amikor az úszásból kezdtem kinőni, azaz nem voltam kiemelkedő tehetség, finoman értsemre adták, hogy jó lenne valamilyen másik sportágat is kipróbálnom. Értettem a célzást, de fogalmam sem volt, mitévő legyek. Úszóedzőm tanácsára lementem a csepeli evezősökhöz. Kicsit furcsa, de már az első alkalommal megérintett a barátságos, különleges légkör. Azonnal beleszerettem az evezésbe. Még arra is kapható voltam, hogy naponta 3-4 órát utazzak Csepel és Óbuda között az edzések miatt. Szüleim persze féltek, hogy a tanulás rovására megy ez az időigényes hobbim, és segítettek egy közelebbi szakosztály felkutatásában. Így kerültem végül a margitszigeti Danubiushoz, ahová a mai napig is járok.

– Az élsportolók leginkább a Testnevelési Egyetemet választják, ha továbbtanulnak. Neked miért éppen a Közgáz jutott eszedbe?

– Engem sohasem érdekelt az evezés ügymond tudományos oldala. Én egyszerűen csak imádom csinálni. Szeretek beülni a hajóba, és felevezni a Dunán. Ahogyan elhagyom a hidakat, úgy halkan el fokozatosan a város zaja, közel kerülök a természethez. Közben mind fizikai, mind szellemi értelemben bonyolult mozgás-sort kell elvégezni ahhoz, hogy a hajó hibátlanul suhanjon a vízben. Nem csak ülni kell és húzni, mint a gályaraboknak az ókorban.

Emellett választásom legegyszerűbb magyarázata a családom. Felmenőim foglalkozása nyomán ugyanis nyugodtan nevezhetjük magunkat közgázász-famíliának. Édesapám is a Közgáz-on tanít.

– Érezted ez utóbbi ténynek valamilyen előnyét a vizsgák során?

– Mikor a felvételi vizsgán kiderült, hogy nem csupán névrokonok vagyunk, külön felhívták a figyelmemet arra, nehogy azt higgyem, hogy ezért elnézőbbek lesznek. Akkor kicsit úgy éreztem, hogy keményebbek voltak velem, mára megtanultam kezelni ezt a szituációt. Egyébként sem jellemző rám, hogy a vizsgákon a tanárok jóindulatára próbálnék játszani. Biztos többször meglehettem volna, hogy

egy-egy edzőtáborozás, vagy keményebb felkészülés miatt kihagyjak néhány órát, de ezt még egyszer sem tettem meg. Eddig minden szemeszterben sikerült összeegyeztetnem az órárendemet az edzéstervemmel. Ha mégis valamilyen ütközés volt, akkor az egyetem az első, ahhoz igazítottam az edzéseket. Ilyenkor inkább korábban keltem, vagy később fektüdtem le, de igyekeztem úgy megoldani, hogy egyik hajóm se lassuljon le.

– Sok embernek csak az egyetem is elég megterhelő elfoglaltságot jelent. Elmesélnéd, hogyan fest egy élsportoló egyetemista napja?

– Általában reggel 6-kor ébredek fel, hogy nyugodtan összekészítem mindazt, ami napközben szükségem lesz. Nyolc óra körül kezdődik a délelőtti edzés a Margitszigeten. Ez általában 20-25 kilométer evezést jelent. Télen edzőterem, futás és evezőgéppel. 10 óra körül szoktam végezni, ekkor indulok a Közgázra. Ha úgy alakul, hogy 11 óra előtt is be kell mennem az egyetemre, akkor mindent egy órával korábban kezdek. Általában délután háromig a Közgáz-on vagyok, és négy órára megyek vissza a Margitszigetre, újabb két órára edzésre. Ha minden jól alakul este hétre otthon vagyok. A tanulás csak ekkor kezdődhet, de a nagyobb anyagokat hétfőig veszem át. Vizsgaidőszakban ez rengeteget kivesz belőlem, gyakorlatilag másfél hónapon keresztül folyamatosan fáradt vagyok. Az év végi vizsgák során néha egy-egy verseny megakadályoz a felkészülésben. Ilyenkor általában becsúszik néhány rossz jegy, de ezeket kijavítom, amint lehetséges.

– Milyen eredményeket várhatunk tőled a jövőben? Lesz Közgázos versenyző 2000-ben, a sidney-i olimpián?

– Ha minden rendben lesz a felkészülésem során, akkor valószínűleg igen. Az előző olimpiáról is csak egy hajszállal maradtunk le, azóta sokat fejlődtünk. A kétpárevezős társam szintén diák, ő az ELTE TFK-n tanul földrajz-testnevelés szakon. Mindketten nagyon készülünk, életünk nagy lehetősége ez. És ha az egyetem is zökkenőmentesen alakulnak az eredményeim, akkor már friss Közgázos diplomával a zsebemben evezhetek az olimpián.

predrag

TESINFÓ

A Testnevelési Tanszék örömmel üdvözli a KÖZGAZDÁSZ újság újbóli megjelenését. Reméljük, hogy az újság rendszeres megjelenésével bővül a tanszék tájékoztatási lehetősége az egyetem dolgozóinak és hallgatóinak felé. Szeretnénk rendszeresen közzé tenni a testnevelés órákkal kapcsolatos információkat, sportolóink versenyprogramjait, eredményeit, valamint a tanszék által szervezett szabadidős sportprogramokat, táborokat. Testnevelés tárgyából négy félév teljesítése kötelező, heti egy alkalommal; az adott sportágak közül szabadon választhat a hallgató. Tanárát is saját maga választhatja meg, félév végén pedig a teljesítés igazolásául aláírást kap. Választható sportágak: kosárlabda, röplabda, labdarúgás, floorball, tollaslabda, zenés gimnasztika,

úszás, gyógytorna, kondicionáló torna. A tanszéken tíz testnevelő tanár és egy előadó dolgozik.

A sportklub, amelynek neve Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Sportklub és Diáksporkör, 1952-ben alakult. Feladata, hogy az egyetemre járó „minőségi” sportolóknak a sportolás, versenyzés lehetőségét biztosítsa. Négy sportág működik az egyetemen, egy-egy férfi és női, azaz összesen nyolc szakosztállyal. A szakosztályokban, ahol igen nagy létszámú utánpótlás-korú gyereket is versenyeztetni kell, összesen tizennégy edző foglalkozik a játékosokkal. A Sportklub jelenleg működő férfi és női szakosztályai a következők: asztalitenisz, cselgáncs, kosárlabda, röplabda.

A diáksporkör az egyetemre járó minden hallgatónak – amennyiben igényli –, lehetőséget nyújt arra, hogy más felsőoktatási intézmények hallgatóival versenyezzon, mérkőzéseket játsszék, házbajnokságot rendezzen, külföldi felsőoktatási intézet hallgatóit sportseményre hívja meg, illetve, hogy részt vegyen külföldi sportrendezvényeken. A diáksporkörök tagja lehet mindenki, aki az egyetemünk-re jár és belép a sportkörbe – feltéve, hogy nem igazolt, minősített versenyző. A sportkör diák elnökkel, de a Testnevelési tanszék irányításával, önálló gazdálkodási kerettel működik.

Versenypogramok:

RÖPLABDA

Női NB II.

(Helyszín: Kínizsi kollégium)

1998. december 12. 11 óra:

KöZGÁZ-Szolnok

Férfi Bp. I. oszt.

(Helyszín: Kínizsi kollégium)

1998. december 17. 19. 30 óra:

KöZGÁZ-Zrínyi SE.

1998. január 14. 19. 30 óra:

KöZGÁZ-TJSE

1998. január 21. 19. 30 óra:

KöZGÁZ-Külker Férfi Universitas

(Helyszín: Kínizsi kollégium)

1998. december 10. 19. 30 óra:

KöZGÁZ-ELTE

KOSÁRLABDA

Férfi NB II.

Maros csoport

1998. december 13. 15 óra:

KöZGÁZ-Kiskunfélegyháza

1999. február 14. 15 óra:

KöZGÁZ-Békés

1999. február 19. 18. 15 óra:

KöZGÁZ-Szentes

Férfi Universitas

1998. december 15. 18. 15 óra:

KöZGÁZ-JATE

1999. február 21. 18. 15 óra:

KöZGÁZ-Kandó

ABKE Testnevelési Tanszéke és az EKA sítáborai:

1999. március 13-20. Residence Majestic

(Predazzo)

Költségek: 2 fős stúdióban

60 500 Ft/fő

4 fős stúdióban

50 500 Ft/fő

4 fős apartmanban

52 000 Ft/fő

5 fős apartmanban

50 000 Ft/fő

6 fős apartmanban

49 500 Ft/fő

Jelentkezési határidő: 1998. febr. 2.

Előleg: 10 000 Ft/fő

1999. március 21-28. Residence Lagorai

Jelentkezés: a Testnevelési Tanszéken

személyesen, telefonon, vagy faxon.

Telefon 2 173 600, 2 170 233/7147 vagy

7308 mellék, fax: 2 173 600

A fenti árak a sítábor árát is tartalmazzák.

8-14 éves korú gyermekek 5000 Ft-tal

kevesebbet fizetnek. 8 éves korig a bérlet

ingyenes.

Étkezés: önellátó (az apartmanok tökéletesen

felszereltek: tűzhely, hűtőszekrény, edények, evőeszközök stb.)

Utazás: egyénileg ill. kellő létszám esetén busszal.

A Központi Könyvtár legfontosabb adatai:

Olvasóterem: 1093 Bp. Közraktár u. 18-20.

Nyitvatartás: hétköznapokon 9-től 20 óráig, szombatonként 9-től 13-ig (vizsgaidőszakban vasárnap is 9-13-ig).

Honlap: <http://www.lib.bke.hu>

Kölcsönzés: 217-0233 (kolcson@puli.lib.bke.hu)

Tájékoztatás: 217-6827 (tajek@puli.lib.bke.hu)

Szolgáltatás: 219-9377 (szolg@puli.lib.bke.hu)

Amit a HT-ről tudni érdemes

Általános összefoglaló
a Közgáz Hallgatói Önkormányzatának működéséről

Lapzártánk idején javában folyik a HT-jelöltek korteshadjárat. Plakátok lepték el a büfét és a falitűségeket. Konkrétumokkal, személyi kérdésekkel ezért sajnos nem szolgálhatunk. Álljon hát itt egy kis általános összefoglaló szigorúan kezdőknek és értetleneknek arról, mi is az a HÖK, hogyan működik, mik a jogai, kötelességei, stb.

A HÖK

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Hallgatói Önkormányzata az Egyetem hallgatóinak önálló önkormányzati szerve. A HÖK tagja minden az egyetemmel hallgatói jogviszonnyal rendelkező hallgató. A HÖK segíti az egyetemi autonómia kialakítását és gyakorlását, az oktatás színvonalának emelését, az oktatói és hallgatói tanszabadság megvalósítását, az oktatók és hallgatók közötti kollegiális viszony kialakítását és fenntartását, az egyetemi közélet élénkítését. A Hallgatói Önkormányzat lehetőséget teremt az egyetem hallgatói önkormányzatának, s mint ilyenek, tevékeny részeseivé, formálóiává válhattok rövid (remélhetőleg 5 évnél nem rövidebb...) egyetemi életeteknek.

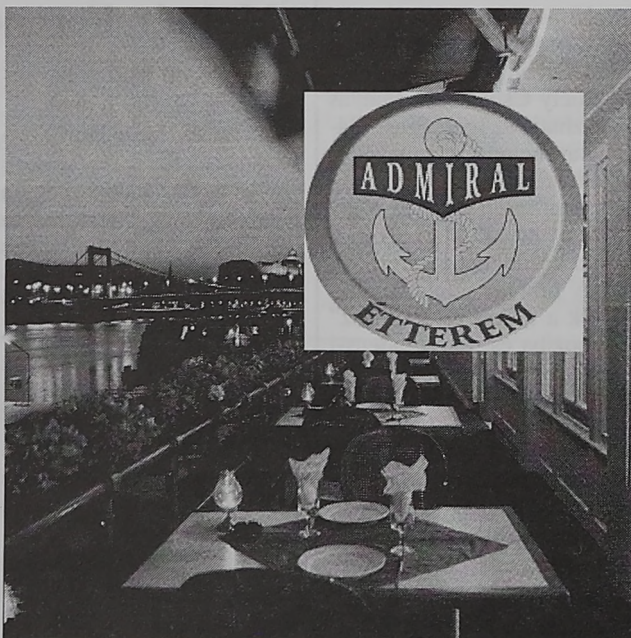
Szervezeti felépítés

A HÖK legfőbb döntéshozó

szerve a Hallgatói Gyűlés, amelyet a Hallgatói Tagozat elnöke évente legalább egyszer köteles összehívni. A Hallgatói Gyűlés határozatai kötelező érvényűek a HT-ra. A Hallgatói Tagozat a HÖK vezető testülete és operatív irányító szervezete. A HT tagjainak minimális száma az Egyetemi Tanács hallgató képviselőinek száma, de maximum 18 fő. A HT tagok az elvégzett munkájukért díjazásban részesülnek. A HT elnökségének tagjai: a HT elnöke, elnökhelyettese, valamint a pénzügyi, oktatási és az információs al-elnök. A HT-nak ezen kívül van kül-és belügyi, ellenőrző, diákjóléti (szociális) és rendezvényszervező bizottsága. A HT állandó rendezvényei: Diplomakiosztó, Felező-buli, Ballagás, Közgáz Egyetemi Napok.

Tisztelt Közgázosok!

Nagy hamarjában ezeket az adatokat bocsátjuk rendelkezésetekre. Figyelmetekbe ajánljuk, hogy ti mind tagjai vagytok az egyetem hallgatói önkormányzatának, s mint ilyenek, tevékeny részeseivé, formálóiává válhattok rövid (remélhetőleg 5 évnél nem rövidebb...) egyetemi életeteknek.

Vendéglőnk kellemes helyszínt nyújthat kisebb fogadásokhoz, baráti vagy üzleti megbeszélésekhez, romantikázni vágyó párok felejthetetlen vacsoráihoz, vagy akár nagyszabású partik, rendezvények lebonyolításához. Hogy személyesen is meggyőződjön arról, hogy mindez valóság:

látogasson el hozzánk az

ADMIRÁL Étterembe!

(L)egyen a vendégünk!

1056 Budapest, Belgrád rkp. 30. Tel.: 318-0723

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem SC és DSK ezúton szeretne köszönetet mondani mindazoknak, akik a SZJA 1 %-át a Sportklub részére felajánlották. A beérkezett 531.426 forintot ebben az évben köztartozásaink kiegyenlítésére fordítottuk. Köszönettel: Kelemen Endréné a Sport Klub ügyvezető elnöke

LEENDŐ MUNKATÁRSAINKHOZ!

Csatlakozzatok szerkesztőségünkhez! Mit ajánlunk?

Nálunk újságíró, hírszerkesztő, grafikus, fotós, reklámszervező, hirdetésszervező, terjesztésszervező lehetsz.

Ha érdekel a sajtóélet, ha formálni és segíteni akarsz az egyetemi kommunikációt, és nem restelsz némi pénzt is keresni ezzel: próbáld ki a KÖZGAZDÁSZ-t. Jelentkezés: januárban és februárban minden szerdán délelőtt 10-12-ig személyesen a KÖZGAZDÁSZ szerkesztőségében, a Főépület földszint 91.1-es teremben, vagy a szerkesztőség fax és üzenettrógerijén vagy e-mail-en

KÖZGAZDÁSZ

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
A szerkesztőbizottság elnöke:
Benedek István Gábor
Főszerkesztő: Bátki Mihály
Vezető szerkesztő:
Varsányiné Szabó Mária
Főmunkatárs: Gosztonyi Csaba, Papp Péter
Szerkesztőség:
1093 Bp., Fővám tér 8.
Telefon: 218-0356;
Üzenet/fax: 218-6855/6062
kozgazd@freemail.c3.hu

Kiadja a BKE megbízásából a Héttorony Kiadó
1025 Bp., Csévi köz 15.
Telefon: 200-2381;
fax: 200-2376
Nyomdai előkészítés:
BETŰ Stúdió, Bp. VII.,
Vörösmarty u. 3/a.
Telefon: 352-8937;
telefon/fax: 341-0834